

Stichting duurzame Ontwikkeling Nederland Suriname

Verslaglegging Workshop 3 Kansen voor verbeterde zadenvoorziening in Suriname

Inleider: Jan Willem Breukink
Moderator: Patricia Y. Milton
Notulist: Madretsma Nafaischka
Datum: 5 juni 2015

Wat kwam er tijdens de discussie naar voren:

Wat men verbeterd wil zien in Suriname en wat dringend aangepakt moeten worden:

1. De productieketen en faciliteiten ontwikkelen. In feite zouden de agro-processors een gedegen samenwerking kunnen doordrukken. Suriname Candied Fruits (SCF) is een voorbeeld van de perfecte symbiose. SCF is een samenwerking met de kleine boeren aangegaan. Ze telen nu een product waarvan ze gegarandeerd zijn dat er afzet is, en tegelijkertijd zijn ze getraind om volgens Global GAP standaarden te telen. Aan de andere kant van deze relatie staat SCF die zich alleen maar hoeft te concentreren op de productie, marketing en afzet van het eindproduct.

Als er in elk district zo'n verwerkingsbedrijf kwam, zou men inderdaad de samenwerking kunnen 'verplichten'. Kleine familiebedrijven zijn vaak niet in staat om de link naar de grote markten te maken. Ook de grote volumes kunnen vaak niet geleverd worden.

2. Goed zaaizaad is schaars. De situatie is dusdanig dat het moeilijk voor de boer is om aan goed zaaizaad te komen. Zaden worden weliswaar verkocht in de agoshops of de kleine Chinese winkel op de hoek, maar vaak voldoet de kwaliteit niet. Of het zaad is niet klimaatbestendig, is verkeerd opgeslagen waardoor de kwaliteit drastisch achteruit is gegaan. Wat meestal ook het geval is, is dat zaadspecificaties ontbreken. Als er eenmaal goed zaaizaad verkrijgbaar is, dan is het voor een abominabel hoog bedrag.

3. De knowhow en technische begeleiding over de verschillende teeltsystemen moet uitgebreider en voor iedereen beschikbaar zijn. De samenwerking tussen de onderzoeksinstituten, onderwijsinstituten, het Ministerie van LVV, en de boeren moet tot stand komen. Daarvoor is er natuurlijk manpower voor nodig. Niet alleen mensen die een baan nodig hebben, maar ook echt werkpersoneel dat een affiniteit met de sector heeft. Uiteindelijk is het LVV die de bron van kennis wordt. Die haar voorlichters herhaaldelijk gaat moeten bijscholen.

4. De agrarische sector moet meer gepromoot worden. Het negatieve imago zorgt ervoor dat er vergrijzing optreedt en de jeugd sowieso niet geïnteresseerd is in deze sector. Niemand wil tegenwoordig in de felle zon de grond gaan bewerken met een shovel.

5. Planmatig werken en continuïteit creëren.

Aanbevelingen

- Technische begeleiding voor de boeren trainen om goed zaaizaad te kunnen selecteren en bewaren, zodat de kwaliteit gewaarborgd blijft. Zij missen de technische knowhow voor deze specialisatie.
- Een optimale wisselwerking van informatie tussen boeren, kennisinstututen, onderzoeksinstellingen en LVV tot stand brengen
- Kennisinstututen in het leven roepen die zich toespitsen op onderzoek en distributie van informatie. Platformen die regelmatig bij elkaar komen om aan tafel te zitten met de stakeholders binnen de agrarische sector. Een andere mogelijkheid om kennis te vergaren is studenten te identificeren die naar het buitenland worden gestuurd om daar kennis op te doen, en terug komen, het beschikbaar stellen en het implementeren in de Surinaamse situatie.